

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-key:		statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה		Talmud Navigator									
כתובות-שני דייני	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא													
ורבי זירא?										ז		קיא.	
ההוא בכלי שרת כתיב.	[רבי זירא]									!	◇	קיא.	
ורב יהודה?										ז		קיא.	
כתיב קרא אחרינא: (שיר השירים ב') השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה וגו'.	[רב יהודה]									!	◇	קיא.	
ורבי זירא?										ז		קיא.	
ההוא שלא יעלו ישראל בחומה.	[רבי זירא]									!	◇	קיא.	
ורב יהודה?										ז		קיא.	
השבעתי אחרינא כתיב.	[רב יהודה]									!	◇	קיא.	
ורבי זירא?										ז		קיא.	
ההוא מיבעי ליה לכדרכי יוסי ברבי חנינא	[רבי זירא]									!	◇	קיא.	
ג' שבועות הללו למה? אחת, שלא יעלו ישראל בחומה ואחת, שהשביע הקדוש ברוך הוא את ישראל שלא ימרדו באומות העולם ואחת, שהשביע הקדוש ברוך הוא את העובדי כוכבים שלא ישתעבדו בהן בישראל יותר מדאי.	דאמר: רבי יוסי ברבי חנינא									!	◇	קיא.	
ורב יהודה?										ז		קיא.	
(שיר השירים ב') אם תעירו ואם תעוררו כתיב.	[רב יהודה]									!	◇	קיא.	
ורבי זירא?										ז		קיא.	
מיבעי ליה לכדרכי לוי	[רבי זירא]									!	◇	קיא.	
שש שבועות הללו למה? תלתא - הני דאמרן, אינך - שלא יגלו את הקץ, ושלא ירחקו את הקץ, ושלא יגלו הסוד לעובדי כוכבים.	דאמר: רבי לוי									!	◇	קיא.	
(שיר השירים ב') בצבאות או באילות השדה - אמר רבי אלעזר, אמר להם הקב"ה לישראל: אם אתם מקיימין את השבועה מוטב, ואם לאו - אני מתיר את בשרכם כצבאות וכאילות השדה.	[רבי אלעזר]										◇	קיא.	
כל הדר בארץ ישראל שרוי בלא עון, שנאמר: (ישעיהו ל"ג) וכל יאמר שכן חליתי העם היושב בה נשוא עון.	[רבי אלעזר]									◇	◇	קיא.	
אנן בסובלי חלאים מתנינן לה.	רבא לרב אשי:									◇	◇	קיא.	
כל הקבור בארץ ישראל - כאילו קבור תחת המזבח, כתיב הכא: (שמות כ) מזבח אדמה תעשה לי, וכתוב התם: (דברים ל"ב) וכפר אדמתו עמו.	רב ענן:										◇	קיא.	
עולא היה רגיל דהוה סליק לארץ ישראל, נח נפשיה בחוץ לארץ, אתו אמרו ליה לרבי אלעזר											○	קיא.	
אנת עולא (עמוס ז) על אדמה טמאה תמות	אמר: רבי אלעזר]										■	קיא.	
אמרו לו: ארונו בא											ז	קיא.	
אינו דומה קולטתו מחיים לקולטתו לאחר מיתה.	אמר להם: רבי אלעזר]									!	◇	קיא.	
ההוא גברא דנפלה ליה יבמה בי חוזהא, אתא לקמיה דר' חנינא, א"ל: מהו למיחת וליבמה?										^	○	קיא.	
אחיו נשא כותית ומת, ברוך המקום שהרגו, והוא ירד אחריו?	א"ל: רבי חנינא]									!	○	קיא.	
כשם שאסור לצאת מארץ ישראל לכבל, כך אסור לצאת מבבל לשאר ארצות.	רב יהודה אמר שמואל:										◇	קיא.	
אפילו מפומבדיתא לבי כובי.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:										◇	קיא.	
ההוא דנפק מפומבדיתא לבי כובי, שמתיה רב יוסף.	[רב יוסף]										○	קיא.	
ההוא דנפק מפומבדיתא לאסתוניא, שכיב											○	קיא.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה- O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-שני דייני		Talmud Navigator										
מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי בעי האי צורבא מרבנן הוה חיי.	אביי:									■		
כשרין שבבבל - א"י קולטתן, כשרין שבשאר ארצות - בבל קולטתן.	רבה ורב יוסף דאמר תרוייהו:									■	◇	
למאי?										^		
אילמא ליוחסין										!		
כל הארצות עיסה לארץ ישראל, וארץ ישראל עיסה לבבל	והאמר מר:									?	◇	
אלא לענין קבורה.										!	◇	
כל הדר בבבל - כאילו דר בארץ ישראל, שנאמר: (זכריה ב') הוי ציון המלטי יושבת בת בבל.	רב יהודה:										■	◇
נקטינן: בבל לא חזיא חבלי דמשיח	אביי:										■	◇
אהוצל דבנימין, וקרו ליה קרנא דשיזבתא.	תרגמה: [אביי]										■	
מתים שבחוץ לארץ אינם חיים, שנאמר: (יחזקאל כ"ו) ונתתי צבי בארץ חיים, ארץ שצביוני בה - מתיה חיים, שאין צביוני בה - אין מתיה חיים.	רבי אלעזר:											■
(ישעיהו כו) יחיו מתוך נבלתי יקומון	מתיב ר' אבא בר ממל:										■	?
מאי לאו יחיו מתוך - מתים שבא"י, נבלתי יקומון - מתים שבחוץ לארץ, ומאי ונתתי צבי בארץ חיים? אנבוכד נצר הוא דכתיב, דאמר רחמנא: מייחנא עלייהו מלכא דקליל כי טביא												?
רבי, מקרא אחר אני דורש: (ישעיהו מ"ב) נותן נשמה לעם עליה ורוח להולכים בה.	א"ל: [רבי אלעזר]										!	◇
ואלא הכתיב נבלתי יקומון											?	◇
ההוא בנפלים הוא דכתיב.											!	◇
ורבי אבא בר ממל, האי נותן נשמה לעם עליה מאי עביד ליה?											?	
מיבעי ליה לכדרכי אבהו	[רבי אבא בר ממל]										!	◇
אפילו שפחה כנענית שבא"י - מובטח לה שהיא בת העולם הבא, כתיב הכא: לעם עליה, וכתיב התם: (בראשית כ"ב) שבו לכם עם החמור - עם הדומה לחמור.	דאמר ר' אבהו:										!	◇
ורוח להולכים בה - א"ר ירמיה בר אבא א"ר יוחנן: כל המהלך ארבע אמות בארץ ישראל - מובטח לו שהוא בן העולם הבא.	[רבי ירמיה בר אבא א"ר יוחנן]											■
ולר' אלעזר, צדיקים שבחוץ לארץ אינם חיים?												?
ע"י גלגול.	רבי אילעא:										!	◇
גלגול לצדיקים צער הוא	מתקיף לה ר' אבא סלא רבא:										?	
מחילות נעשות להם בקרקע.	אביי:										!	◇
(בראשית מ"ז) ונשאתני ממצרים וקברתני בקבורתם - אמר קרנא: דברים בגו, יודע היה יעקב אבינו שצדיק גמור היה, ואם מתים שבחוץ לארץ חיים, למה הטריח את בניו? שמא לא יזכה למחילות.	[קרנא]											■
כיוצא בדבר אתה אומר: (בראשית נ') וישבע יוסף את בני ישראל וגו', א"ר חנינא: דברים בגו, יודע היה יוסף בעצמו שצדיק גמור היה, ואם מתים שבחוץ לארץ חיים, למה הטריח את אחיו ארבע מאות פרסה? שמא לא יזכה למחילות.	[רבי חנינא]											■
יודע היה יעקב שצדיק גמור היה וכו'	שלחו ליה אחוהי לרבה:	○										◇
מעשה באחד שהיה מצטער על אשה אחת וביקש לירד, כיון ששמע כזאת גלגל בעצמו עד יום מותו	אילפא מוסיף בה דברים:	○										◇
אף על פי שחכם גדול אתה, אינו דומה לומד מעצמו ללומד מרבו וא"ת, אין לך רב יש לך רב, ומנו? רבי יוחנן ואם אין אתה עולה, הזהר בשלשה דברים: אל תרבה בישיבה - שישביה קשה לתחנותיו, ואל תרבה בעמידה - שעמידה קשה ללב, ואל תרבה בהליכה - שהליכה קשה לעינים, אלא שליש בישיבה, שליש בעמידה, שליש בהילוך, כל ישיבה שאין עמה סמיכה - עמידה נוחה הימנה.	[אחוהי לרבה]	○										◇
עמידה ס"ד? והאמרת: עמידה קשה ללב												?

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-שני דייני		Talmud Navigator											
מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
אלא, ישיבה שאין בה סמיכה - עמידה שיש בה סמיכה נוחה הימנה.												◇	קיא.
הלכה כר' יהודה בפרדות	וכן אמרו: [אחזיה לרבה] יצחק ושמעון ואושעיא אמרו דבר אחד:											◇	קיא:
פרדה שתבעה, אין מרביעין עליה לא סוס ולא חמור אלא מינה.	דתניא, רבי יהודה:											◇	קיא:
יצחק - זה רבי יצחק נפחא	רב נחמן בר יצחק:												קיא:
שמעון - זה ר"ש בן פזי	[רב נחמן בר יצחק]												קיא:
ר"ל	ואמרי לה:												קיא:
אושעיא - זה רבי אושעיא ברבי.	[רב נחמן בר יצחק]												קיא:
עמי הארצות אינן חיים, שנאמר: (ישעיהו כ"ו) מתים בל יחיו וגו'.	רבי אלעזר:											◇	קיא:
מתים בל יחיו - יכול לכל? ת"ל: רפאים בל יקומו, במרפה עצמו מדברי תורה הכתוב מדבר.	תניא נמי הכי:												קיא:
לא ניתא למרייהו דאמרת להו הכי, והוא במרפה עצמו לעבודת כוכבים הוא דכתיב	א"ל ר' יוחנן:											◇	קיא:
מקרא אחר אני דורש, דכתיב: (ישעיהו כ"ו) כי טל אורות טליך וארץ רפאים תפיל, כל המשתמש באור תורה - אור תורה מחייהו, וכל שאין משתמש באור תורה - אין אור תורה מחייהו.	א"ל: [רבי אלעזר]											◇	קיא:
כיון דחזייה דקמצטער												○	קיא:
רבי, מצאתי להן תקנה מן התורה, (דברים ד') ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום - וכי אפשר לדבוקי בשכינה? והכתיב: (דברים ד') כי ה' אלהיך אש אוכלה אלא, כל המשיא בתו לתלמיד חכם, והעושה פרקמטיא לתלמידי חכמים, והמהנה תלמידי חכמים מנכסיו, מעלה עליו הכתוב כאילו מדבק בשכינה.	א"ל: [רבי אלעזר]											◇	קיא:
כיוצא בדבר אתה אומר: (דברים ל') לאהבה את ה' אלהיך ולדבקה בו - וכי אפשר לאדם לידבק בשכינה? אלא, כל המשיא בתו לתלמיד חכם, והעושה פרקמטיא לתלמידי חכמים, והמהנה תלמידי חכמים מנכסיו, מעלה עליו הכתוב כאילו מדבק בשכינה.												◇	קיא:
עתידין צדיקים שמבצבצין ועולין בירושלים, שנאמר: (תהלים ע"ב) ויציצו מעיר כעשב הארץ, ואין עיר אלא ירושלים, שנאמר: (מלכים ב' י"ט) וגגותי אל העיר הזאת.	רבי חייא בר יוסף:												קיא:
עתידין צדיקים שיעמדו במלבושיהו, ק"ו מחטה: מה חטה שנקברה ערומה יוצאה בכמה לבושי, צדיקים שנקברו בלבושיהו על אחת כמה וכמה.	וא"ר חייא בר יוסף:												קיא:
עתידין א"י שתוציא גלוסקאות וכלי מילת, שנאמר: (תהלים ע"ב) יהי פסת בר בארץ.	וא"ר חייא בר יוסף:												קיא:
יהי פסת בר בארץ בראש הרים - אמרו: עתידין חטה שתתמר כדקל ועולה בראש הרים ושמה תאמר, יש צער לקוצרה? תלמוד לומר: (תהלים ע"ב) ירעש כלבנון פרוי, הקב"ה מביא רוח מבית גנזיו ומנשבה עליה ומשרה את סלתה, ואדם יוצא לשדה ומביא מלא פיסת ידו, וממנה פרנסתו ופרנסת אנשי ביתו.	ת"ר:												קיא:
(דברים ל"ב) עם חלב כליות חטה - אמרו: עתידין חטה שתהא כשתי כליות של שור הגדול ואל תתמה, שהרי שועל קינן בלפת, ושקליהו ומצאו בו ששים ליטרין בליטרא של צפורי.	[אמרין]												קיא:
מעשה בשיחין באחד שהניח לו אביו שלשה בדי חרדל, ונפשה אחד מהן ונמצאו בו תשעה קבין חרדל, ועציו סיככו בו סוכת יוצרין.	תניא, אמר רב יוסף:											○	קיא:
קלה של כרוב הניח לנו אבא, והיינו עולים ויורדים בו בסולם.	ר"ש בן תחליפא:											○	קיא:
(דברים ל"ב) ודם ענב תשתה חמר - אמרו: לא כעולם הזה העולם הבא, העולם הזה - יש בו צער לבצור ולדרוך, העולם הבא - מביא ענוה אחת בקרון או בספינה ומניחה בזוית ביתו, ומספק הימנה כפטוס גדול, ועציו מסיקין תחת התבשיל, ואין לך כל ענבה וענבה שאין בה שלשים גרבי יין, שנא': (דברים ל"ב) ודם ענב תשתה חמר, אל תקרי חמר אלא חומר.	[אמרין]												קיא:
מאי דכתיב: (בראשית מ"ט) אוסרי לגפן עירה? אין לך כל גפן וגפן שבא"י שאין צריך עיר אחת לבצור, (בראשית מ"ט) ולשורקה בני אתונו - אין לך כל אילן סרק שבא"י שאינו מוציא משווי שתי אתונות ושמה תאמר, אין בו יין? ת"ל: (בראשית מ"ט) כבס ביין לבושו ושמה תאמר, אינו אדום? ת"ל: ודם ענב תשתה חמר ושמה תאמר, אינו מרוה? ת"ל: סותה ושמה תאמר, אין בו טעם? ת"ל: חכלילי עינים מיין, כל חיך שטועמו אומר לי, ל"י ושמה תאמר, לנערים יפה ולזקנים אינו יפה? ת"ל: ולבן שנים מחלב, אל תקרי לבן שנים אלא לבן שנים.	כי אתא רב דימי:												קיא:
פשטיה דקרא במאי כתיב?												^	קיא:
אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה: רבונו של עולם, רמוזו בעיניך דבסיים מחמרא, ואחוי לי שיניך דבסיים מחלבא.	כי אתא רב דימי:												קיא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

כתובות-שני דייני		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מסייע ליה לר' יוחנן												קיא:
טוב המלכין שינים לחבירו יותר ממשקהו חלב, שנאמר: ולבן שנים מחלב, אל תקרי לבן שינים אלא לבון שינים.	דאמר רבי יוחנן:										◇	קיא:
רב חייא בר אדא מקרי דרדקי דר"ל הוה, איפגר תלתא יומי ולא אתא.											○	קיא:
כי אתא, א"ל: אמאי איפגרת?	[ריש לקיש]										^ ○	קיא:
דלית אחת הניח לי אבא, ובצרתי ממנה יום ראשון ג' מאות אשכולות אשכול לגרב, יום שני בצרתי ג' מאות אשכולות שתי אשכולות לגרב, יום שלישי בצרתי ממנה ג' מאות אשכולות שלש אשכולות לגרב, והפקרתי יותר מחציה.	א"ל: [רב חייא בר אדא]										! ○	קיא:
אי לאו דאיפגרת הוה עבדא טפי.	א"ל: [ריש לקיש]										○	קיא:
רמי בר יחזקאל איקלע לבני ברק, חזנהו להנהו עיזי דקאכלן תותי תאיני, וקנטיף דובשא מתאיני וחלבא טייף מנייהו ומיערב בהדי הדדי											○ ◇	קיא:
היינו זבת חלב ודבש.	אמר: [רמי בר יחזקאל]										■ ○ ◇	קיא:
מלוד לאונו שלשה מילין, פעם אחת קדמתי בנשף, והלכתי עד קרסולי בדבש של תאינים.	רבי יעקב בן דוסתאי:										○ ◇	קיא:
לדידי חזי לי זבת חלב ודבש של צפורי, והוי שיתסר מילין אשיתסר מילין.	ריש לקיש:										○ ◇	קיא:
לדידי חזי לי זבת חלב ודבש של כל ארץ ישראל, והויא כמבי מיכסי עד אקרא דתולבנקי, כ"ב פרסי אורכא ופותיא שיתא פרסי.	רבה בר בר חנה:										○ ◇	קיא: